

Η Αποκάλυψη του Ιησού Χριστού - Αριθμός Δεκατρία

Ο Πόλεμος στον Ουρανό και οι Έσχατες Ημέρες: Αποκαλύπτοντας το Προφητικό Χρονοδιάγραμμα από την Αποκάλυψη 12 & 13

Jeff Pippenger
2023-11-09

Έντοπιζαμε τὸν πόλεμο ἐν τῷ οὐρανῷ πὸν περιγράφεται στὸ δωδέκατο κεφάλαιο τοῦ βιβλίου τῆς Αποκαλύψεως. Ἐφαρμόζοντας τὴν ἀρχὴ τοῦ χαρακτήρος τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ὠμέγα, προσεγγίσαμε τὸν πόλεμο ἐν τῷ οὐρανῷ τοῦ δωδεκάτου κεφαλαίου ὡς προτυποποίηση τοῦ πολέμου ἐν τῷ οὐρανῷ πὸν λαμβάνει χώραν στὶς «ἔσχατες ἡμέρες». Ἡ ἔκφραση «οἱ ἔσχατες ἡμέρες» στὴ Βίβλο καὶ στὸ Πνεῦμα τῆς Προφητείας σημαίνει τὶς τελευταῖες ἡμέρες τῆς ἐρευνητικῆς κρίσεως.

Ἐχομεν ταυτοποιήσει τὰς τρεῖς σατανικὰς δυνάμεις τῶν κεφαλαίων δώδεκα καὶ δεκατριῶν, οὐχὶ ὡς δυνάμεις αἰτίνες εὐρίσκουσι τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν εἰς παρελθοῦσαν ἱστορίαν, ἀλλὰ ὡς τὴν σύγχρονον ἐκπλήρωσιν ἐκείνων τῶν δυνάμεων αἰτίνες ὀδηγοῦσι τὸν κόσμον εἰς τὸν Ἀρμαγεδδῶν. Ὁ δράκων τοῦ δωδεκάτου κεφαλαίου εἶναι τὰ Ἠνωμένα Ἔθνη, ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία, ἣτις πρόκειται νὰ ἀναβιώσῃ κατὰ τὸν νόμον τῆς Κυριακῆς ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις, εἶναι τὸ θηρίον τῆς θαλάσσης τοῦ δεκάτου τρίτου κεφαλαίου, καὶ τὸ θηρίον τῆς γῆς μετὰ δύο κεράτων εἶναι αἱ Ἠνωμένα Πολιτεῖαι.

Ἐχομε ἐπισημάνει ὅτι ὁ πόλεμος, ὁ ὁποῖος κατὰ συνήθεια γίνεται κατανοητὸς στὸ δωδέκατο κεφάλαιο ὡς ἀποκλειστικὰ παράστασις τῆς ανταρσίας τοῦ Εὐσφόρου στὸν οὐρανὸν, στὴν πραγματικότητα ἀπεικονίζει ἕνα πόλεμον πὸν πρόκειται νὰ συμβεῖ στους ἐπίγειους οὐρανοὺς, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸν νόμον τῆς Κυριακῆς πὸν σύντομα θα ἐπιβληθῇ στὶς Ἠνωμένες Πολιτεῖες. Ἐχομε ἀφιερῶσει χρόνον γιὰ νὰ ἐπισημάνουμε ὅτι ὑπάρχει μιὰ διαδικασία δοκιμασίας, ἡ ὁποία ἀπεικονίζεται στὴν Αποκάλυψη δεκατρία, ἐδάφια ἑνδεκά ἕως δεκαεπτὰ, καὶ ἡ ὁποία περιλαμβάνει τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ σχηματισμοῦ τῆς εἰκόνας τοῦ θηρίου. Ἡ εἰκόνα τοῦ θηρίου ἀντιπροσωπεύει τὸν συνδυασμὸν ἐκκλησίας καὶ κράτους, μετὰ τὴν ἐκκλησίαν νὰ ἐλέγχει τὴν μετὰ τὴν σχέση. Ὄταν ἡ ἐκκλησία ἔχει τὸν ἐλεγχον, τότε χρησιμοποιοῦν τὸ κράτος γιὰ νὰ ἐπιβάλῃ τὰ δόγματά της καὶ νὰ διώκει ἐκεῖνους τοὺς ὁποῖους ὀρίζει ὡς αἰρετικούς. Ἡ παγκόσμια διαδικασία δοκιμασίας πὸν συνδέεται μετὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς εἰκόνας τοῦ θηρίου, ἐπιτελεῖται πρῶτα ἐντὸς τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν. Τα προφητικὰ χαρακτηριστικὰ καθεμιᾶς ἀπὸ τὶς δύο διαδικασίαις δοκιμασίας εἶναι οὐσιαστικὰ τὰ ἴδια, εἴτε στὶς Ἠνωμένες Πολιτεῖες εἴτε στὸν κόσμον.

Υποδείξαμε τὶς δύο ἴδιες περιόδους τῶν χιλίων διακοσίων ἐξήντα ἡμερῶν πὸν προηγήθησαν καὶ ἀκολούθησαν τὸν σταυρὸν ὡς δεῦτερον μάρτυρα γιὰ τὴν ταυτοποίησιν δύο διαδοχικῶν διαδικασιῶν δοκιμασίας τῆς εἰκόνας τοῦ θηρίου στὸ τέλος τοῦ κόσμου. Ὁ σχηματισμὸς τῆς εἰκόνας τοῦ θηρίου στὶς Ἠνωμένες Πολιτεῖες μετὰ τῆς 11ης Σεπτεμβρίου 2001 καὶ τοῦ ἐπικείμενου νόμου τῆς Κυριακῆς προηγείται τοῦ σχηματισμοῦ τῆς εἰκόνας τοῦ θηρίου στα Ἠνωμένα Ἔθνη μετὰ τὸν

επικείμενο νόμο της Κυριακής. Οι χίλιες διακόσιες εξήντα ημέρες της διακονίας του Χριστού από το βάπτισμά Του έως τον σταυρό προηγήθηκαν των χιλίων διακοσίων εξήντα ημερών της διακονίας των μαθητών Του που ακολούθησαν τον σταυρό. Οι δύο γραμμές, οι οποίες περιέχουν αμφοτέρως δύο περιόδους που αντιπροσωπεύουν ίδιες δοκιμασίες σε κάθε περίοδο, αντιπροσωπεύουν το θέμα είτε της εικόνας του Χριστού είτε της εικόνας του αντιχρίστου.

Οι χίλιες διακόσιες εξήντα ημέρες της διακονίας του Χριστού, που κατέληξαν στον σταυρό, άρχισαν όταν το Άγιο Πνεύμα κατήλθε κατά το βάπτισμά Του, σε αντιστοιχία με τον ισχυρό άγγελο της Αποκαλύψεως 18 που κατέρχεται στις 11 Σεπτεμβρίου 2001.

«Τώρα διαδίδεται ο λόγος ότι δήλωσα πως η Νέα Υόρκη πρόκειται να σαρωθεί από παλιρροϊκό κύμα; Αυτό δεν το είπα ποτέ. Είπα, καθώς έβλεπα τα μεγάλα κτίρια να υψώνονται εκεί, όροφο επάνω σε όροφο: “Τι φοβερές σκηνές θα διαδραματιστούν όταν ο Κύριος εγερθεί για να συγκλονίσει τρομερά τη γη! Τότε θα εκπληρωθούν τα λόγια της Αποκάλυψης 18:1–3”. Ολόκληρο το δέκατο όγδοο κεφάλαιο της Αποκάλυψης είναι προειδοποίηση για ό,τι πρόκειται να έρθει επάνω στη γη. Αλλά δεν έχω ιδιαίτερο φως σχετικά με το τι πρόκειται να συμβεί στη Νέα Υόρκη, παρά μόνο ότι γνωρίζω πως κάποια ημέρα τα μεγάλα κτίρια εκεί θα καταρριφθούν από τη στροφή και την ανατροπή της δύναμης του Θεού. Από το φως που μου δόθηκε, γνωρίζω ότι καταστροφή βρίσκεται μέσα στον κόσμο. Ένας λόγος από τον Κύριο, ένα άγγιγμα της ισχυρής Του δύναμης, και αυτά τα ογκώδη οικοδομήματα θα πέσουν. Θα διαδραματιστούν σκηνές, των οποίων τη φρικτότητα δεν μπορούμε να φανταστούμε». Review and Herald, 5 Ιουλίου 1906.

Η περίοδος των χιλίων διακοσίων εξήντα ημερών στην ιστορία του Χριστού, η οποία έληξε στον σταυρό, αντιπροσωπεύει τη χρονική περίοδο που καταλήγει στον επικείμενο νόμο της Κυριακής. Ο σταυρός προτυπώνει τον νόμο της Κυριακής. Και τα δύο είναι σύμβολα κρίσεως. Και τα δύο αντιπροσωπεύουν την έλευση εθνικής καταστροφής για το έθνος όπου λαμβάνει χώρα το γεγονός της κρίσεως. Και τα δύο έλαβαν χώρα στην ένδοξη γη του Ιούδα. Στην ιστορία του Χριστού ήταν η κυριολεκτική ένδοξη γη του Ιούδα, και κατά τον νόμο της Κυριακής είναι η πνευματική ένδοξη γη του Ιούδα, οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Στον σταυρό, ο Χριστός υψώθηκε με σκοπό να ελκύσει πάντας προς τον Εαυτό Του.

Και εγώ, όταν υψωθώ από τη γη, θα ελκύσω πάντας προς εμαυτόν. Τούτο δε έλεγε, δεικνύων με ποίον θάνατον έμελλε να αποθάνη. Ιωάννης 12:32, 33.

Κατά τον νόμο της Κυριακής, το λάβαρο των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων υψώνεται, προκειμένου να ελκύσει όλους τους ανθρώπους προς τον Χριστό.

Και θα ύψωση σημείον πρὸς τὰ ἔθνη ἀπὸ μακρόθεν, καὶ θα συρίξη πρὸς αὐτοὺς ἀπὸ τὸ ἄκρον τῆς γῆς· καὶ ἰδοὺ, θα ἔλθουν μετὰ ταχύτητος, ταχέως. Ἡσαΐας 5:26.

Η περίοδος των χιλίων διακοσίων εξήντα ημερών στην ιστορία του Χριστού, η οποία ακολουθεί τον σταυρό, τελειώνει με τον Μιχαήλ να εγείρεται κατά τον λιθοβολισμό του Στεφάνου.

Αλλά αυτός, πλήρης Πνεύματος Αγίου, ατενίσας σταθερώς εις τον ουρανόν, είδε τη δόξαν του Θεού και τον Ιησούν ιστάμενον εκ δεξιῶν του Θεού, και είπε· Ἰδοὺ, θεωρῶ τους ουρανοὺς

ανεωγμένους, και τον Υιόν του ανθρώπου ιστάμενον εκ δεξιών του Θεού. Πράξεις 7:55, 56.

Οι συμβολικοί σαράντα δύο μήνες του χρόνου δοκιμασίας της τελευταίας εικόνας του θηρίου λήγουν με την έγερση του Μιχαήλ και σηματοδοτούν το τέλος της ανθρώπινης δοκιμασίας.

Και κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν θὰ ἐγερθῆ ὁ Μιχαήλ, ὁ μέγας ἄρχων, ὁ ιστάμενος ὑπὲρ τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ σου· καὶ θὰ εἶναι καιρὸς θλίψεως, ὁποῖος δὲν ἐγένετο ποτέ, ἀφ' οὗ ὑπῆρξε ἔθνος, ἕως ἐκείνου τοῦ καιροῦ· καὶ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ὁ λαός σου θὰ σωθῆ, πᾶς ὅστις εὐρεθῆ γεγραμμένος ἐν τῷ βιβλίῳ. Δαυιὴλ 12:1.

Η πλήρης ιστορία αμφοτέρων των δοκιμαστικών διαδικασιών της εικόνας του θηρίου περιέχει και άλλες εσωτερικές προφητικές μαρτυρίες. Εάν κατανοηθεί ορθώς —και αναγνωρίζω ότι ολίγα πρόσωπα πράγματι κατανοούν αυτήν την αλήθεια— η πρώτη δοκιμαστική διαδικασία της εικόνας του θηρίου, η οποία εκπληρώνεται στις Ηνωμένες Πολιτείες, άρχισε την 11η Σεπτεμβρίου 2001, όταν το τρίτο αλίμονο εισήλθε στην ιστορία. Ο νόμος της Κυριακής, όπου εκείνη η πρώτη δοκιμαστική διαδικασία της εικόνας του θηρίου ολοκληρώνεται, σηματοδοτεί την άφιξη του τρίτου αλίμονο ως κρίση εναντίον των Ηνωμένων Πολιτειών για τη θέσπιση του νόμου της Κυριακής. Κατά τον καιρό εκείνο, η άφιξη του τρίτου αλίμονο εκπληρώνει το ότι εξωργίσθησαν τα έθνη, σε εκπλήρωση της Αποκάλυψης κεφάλαιο ένδεκα, εδάφιο δεκαοκτώ, καθώς και την πρώτη μνεία του ρόλου του Ισλάμ στο να εξοργίσει τα έθνη στη βιβλική προφητεία.

Και αὐτὸς θέλει εἶσθαι ἄγριος ἄνθρωπος· ἡ χεὶρ αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἐναντίον παντὸς ἀνθρώπου, καὶ ἡ χεὶρ παντὸς ἀνθρώπου ἐναντίον αὐτοῦ· καὶ θέλει κατοικεῖ ἔμπροσθεν πάντων τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. Γένεσις 16:12.

Ο επικείμενος νόμος της Κυριακής αποτελεί το τέλος της πρώτης περιόδου δοκιμασίας και επίσης την αρχή της τελευταίας περιόδου δοκιμασίας. Η τελευταία περίοδος δοκιμασίας λήγει όταν κλείσει ο καιρός της ανθρώπινης χάριτος, και κατά τη χρονική εκείνη στιγμή οι τέσσερις άνεμοι, οι οποίοι αποτελούν σύμβολο του τρίτου αλίμονο, αφήνονται πλήρως ελεύθεροι.

«Όταν ο Σωτήρας είδε στον ιουδαϊκό λαό ένα έθνος αποχωρισμένο από τον Θεό, είδε επίσης και μια κατ' ομολογίαν χριστιανική Εκκλησία ενωμένη με τον κόσμο και με τον παπισμό. Και καθώς στεκόταν επάνω στο Όρος των Ελαιών, κλαίγοντας για την Ιερουσαλήμ ώσπου ο ήλιος έδυσε πίσω από τους δυτικούς λόφους, έτσι κλαίει και ικετεύει υπέρ των αμαρτωλών σε αυτές τις τελευταίες στιγμές του χρόνου. Σύντομα θα πει στους αγγέλους που συγκρατούν τους τέσσερις ανέμους: “Αφήστε ελεύθερες τις πληγές· ας έλθουν σκοτάδι, καταστροφή και θάνατος επάνω στους παραβάτες του νόμου μου.” Θα υποχρεωθεί άραγε να πει σε εκείνους που είχαν μεγάλο φως και γνώση, όπως είπε στους Ιουδαίους: “Εάν εγνώριζες, και συ, τουλάχιστον κατά την ημέραν σου ταύτην, τα προς την ειρήνην σου! αλλά τώρα εκρύβησαν από των οφθαλμών σου”» Review and Herald, 8 Οκτωβρίου 1901.

Στην ιστορία του Χριστού, το πρώτο ορόσημο της πρώτης περιόδου των χιλίων διακοσίων εξήντα ημερών άρχισε κατά το βάπτισμά Του, το οποίο υπήρξε σύμβολο του θανάτου και της αναστάσεώς Του. Η περίοδος εκείνη έληξε κατά τον θάνατο και την ανάστασή Του, γεγονός που ταυτοχρόνως εγκαίνιασε την τελευταία περίοδο των χιλίων διακοσίων εξήντα ημερών. Η περίοδος αυτή έληξε με τον θάνατο και την υποσχεθείσα ανάσταση του Στεφάνου.

Η γραμμή της ιστορίας που αντιπροσωπεύει την εικόνα του Χριστού έχει την ίδια ακριβώς προφητική δομή με τη γραμμή της ιστορίας που αντιπροσωπεύει την εικόνα του αντιχρίστου.

Στις Γραφές, ο Χριστός είναι ο αληθινός βασιλέας του βορρά, και ανέκαθεν υπήρξε σκοπός του Σατανά να ανατρέψει και να παραποιήσει τη βασιλική εξουσία του Χριστού.

Πῶς ἐξέπεσες ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὦ Ἐωσφόρε, υἱὲ τῆς ἀυγῆς! πῶς κατεβλήθης εἰς τὴν γῆν, σὺ ὁ καταβαλὼν τὰ ἔθνη! Διότι εἶπες ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Εἰς τὸν οὐρανὸν θέλω ἀναβῆ, ὑπεράνω τῶν ἄστρον τοῦ Θεοῦ θέλω ὑψῶσαι τὸν θρόνον μου· θέλω καθίσαι καὶ ἐπὶ τὸ ὄρος τῆς συνάξεως, εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ βορρᾶ· ὑπεράνω τῶν ὑψῶν τῶν νεφελῶν θέλω ἀναβῆ· θέλω εἶσθαι ὅμοιος τῷ Ὑψίστῳ. Ἡσαΐας 14:12–14.

Τὰ «πλευρὰ τοῦ βορρᾶ» εἶναι ἡ Ἱερουσαλήμ, ἡ πόλις τοῦ μεγάλου Βασιλέως, ὅπου εἶναι τὸ ἁγιαστήριόν Του.

Ἦδὴ καὶ Ψαλμὸς διὰ τοὺς υἱοὺς Κορέ. Μέγας ὁ Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν τῇ πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν τῷ ὄρει τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ. Ὡραῖον τὸ ὕψος αὐτοῦ, ἡ χαρὰ πάσης τῆς γῆς, τὸ ὄρος Σιών, ἐπὶ τὰ μέρη τοῦ βορρᾶ, ἡ πόλις τοῦ μεγάλου Βασιλέως. Ψαλμοί 48:1, 2.

Εντὸς των Γραφών, οι επίγειοι «βασιλεῖς τοῦ βορρᾶ» παριστάνονται πάντοτε ως εχθροὶ του λαοῦ του Θεοῦ. Αντιπροσωπεύουν την προσπάθεια του Σατανά να παραχαράξει τον αληθινὸ βασιλέα του βορρᾶ, ο οποίος κάθεται ἐπὶ του θρόνου του στην Ἱερουσαλήμ, ἡ οποία εἶναι τα πλάγια του βορρᾶ. Η γραμμή που αντιπροσωπεύει δύο διαδικασίες δοκιμασίας της εικόνας του θηρίου, ἡ οποία εκτείνεται παραλλήλως προς τη γραμμή των δύο διαδικασιῶν δοκιμασίας της εικόνας του Χριστοῦ, ἔχει τρίτον μάρτυρα στο θέμα της προσπάθειας του Σατανά να εἶναι ο βασιλεὺς του βορρᾶ που εξουσιάζει ἐπὶ του λαοῦ του Θεοῦ.

Το 723 π.Χ., ο βασιλιάς του βορρά, ὅπως εκπροσωπεῖται ἀπὸ την Ασσυρία, οδήγησε τις δέκα βόρειες φυλές του Ἰσραὴλ στην αιχμαλωσία, σε εκπλήρωση των «επτὰ καιρῶν» του εικοστοῦ ἔκτου κεφαλαίου του Λευιτικοῦ. Χίλια διακόσια ἐξήντα ἔτη ἀργότερα, το 538, ο βασιλιάς του βορρά, ο οποίος σε ἐκεῖνο το σημεῖο της ιστορίας εκπροσωπεῖται ἀπὸ την κυριολεκτικὴ ειδωλολατρικὴ Ρώμη, παρέδωσε τον θρόνο στην παπικὴ Ρώμη, ἡ οποία τότε ἔγινε ο πνευματικὸς βασιλιάς του βορρά για ἄλλα χίλια διακόσια ἐξήντα ἔτη. Ἐκείνη ἡ δευτέρη περίοδος των χιλίων διακοσίων ἐξήντα ἐτῶν ἔληξε το 1798, ὅταν ο πνευματικὸς ρωμαϊκὸς βασιλιάς του βορρά ἔλαβε θανατηφόρα πληγὴ. Ὅταν ο παπισμὸς ἔλαβε τὴ θανατηφόρα πληγὴ του το 1798, αὐτὸ προεικόνιζε το κλείσιμο της ἀνθρώπινης δοκιμασίας, ὅταν ο ἀναστημένος παπισμὸς τελικὰ και για πάντα θα φθάσει στο τέλος του, χωρὶς κανέναν να τον βοηθήσει.

Καὶ θέλει στήσει τὰς σκηνὰς τοῦ παλατίου αὐτοῦ μεταξὺ τῶν θαλασσῶν ἐν τῷ ἐνδόξῳ ἁγίῳ ὄρει· πλην θέλει ἔλθει εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς θέλει βοηθήσει αὐτόν. Καὶ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν θέλει ἐγερθῆ ὁ Μιχαήλ, ὁ μέγας ἄρχων, ὁ ἰστάμενος ὑπὲρ τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ σου· καὶ θέλει εἶσθαι καιρὸς θλίψεως, οἷα δὲν ἐγένετο ἀφ' οὗ ὑπῆρξεν ἔθνος ἕως ἐκείνου τοῦ καιροῦ· καὶ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ὁ λαὸς σου θέλει διασωθῆ, πᾶς ὅστις εὐρεθῆ γεγραμμένος ἐν τῷ βιβλίῳ. Δανιήλ 11:45, 12:1.

Οι «επτά καιροί» του Λευιτικού 26, που ισοδυναμούν με δύο χιλιάδες πεντακόσια είκοσι έτη, προσδιορίζουν την Ασσυρία ως τον βασιλιά του βορρά το 723 π.Χ., και ως βασιλιάς του βορρά κατέκτησε το «βόρειο» βασίλειο του αρχαίου Ισραήλ. Από εκείνο το σημείο και έπειτα, ο παγανισμός, αρχίζοντας με την Ασσυρία και φθάνοντας έως την παγανιστική Ρώμη, καταπατούσε τον λαό του Θεού, το «στράτευμα» του Δανιήλ 8:13, επί χίλια διακόσια εξήντα έτη. Το 538, ο κυριολεκτικός ρωμαϊκός βασιλιάς του βορρά κατακτήθηκε προφητικώς από τον πνευματικό ρωμαϊκό βασιλιά του βορρά, ο οποίος καταπάτησε τον πνευματικό Ισραήλ του Θεού για άλλα χίλια διακόσια εξήντα έτη. Η δεύτερη περίοδος της καταπατήσεως έληξε όταν ο πνευματικός ρωμαϊκός βασιλιάς του βορρά έλαβε το θανατηφόρο του τραύμα το 1798.

Στη γραμμή της εικόνας του Χριστού, το κεντρικό σημείο είναι ο σταυρός, όπου ταυτοποιείται ο θάνατος. Στις δύο περιόδους της δοκιμασίας του σχηματισμού της εικόνας του θηρίου, το κεντρικό σημείο είναι ο θάνατος του θηρίου της γης. Στη γραμμή του πλαστού βασιλιά του βορρά, το κεντρικό σημείο είναι ο θάνατος του κυριολεκτικού ρωμαϊκού βασιλιά του βορρά.

Αυτές οι γραμμές αντιπροσωπεύουν τρεις βιβλικούς μάρτυρες, καθεμία από τις οποίες περιέχει δύο διαδοχικές χρονικές περιόδους μέσα σε μία χρονική περίοδο. Κάθε κεντρικό σημείο σημειώνεται από φυσικό θάνατο, ή από τον θάνατο μιας βασιλείας της βιβλικής προφητείας. Στην περίπτωση του Χριστού, το κεντρικό σημείο ήταν ο θάνατός Του και η ανάστασή Του. Στην περίπτωση της εικόνας του θηρίου, το κεντρικό σημείο είναι ο θάνατος του θηρίου της γης, της έκτης βασιλείας της βιβλικής προφητείας, κατά τον νόμο της Κυριακής. Στη γραμμή του παραπονημένου βασιλιά του βορρά, το κεντρικό σημείο αντιπροσωπεύει τον θάνατο του κυριολεκτικού ρωμαϊκού βασιλιά του βορρά, της τέταρτης βασιλείας της βιβλικής προφητείας.

Οι δύο μάρτυρες του ενδέκατου κεφαλαίου της Αποκάλυψης, σύμφωνα με την Αδελφή White στο The Great Controversy, αντιπροσωπεύουν τον Λόγο του Θεού. Ο Χριστός είναι ο Λόγος του Θεού. Στους δύο αυτούς μάρτυρες δόθηκε εξουσία να προφητεύσουν επί χίλιες διακόσιες εξήντα ημέρες, ενδεδυμένοι σάκκου. Κατόπιν εφονεύθησαν στην πλατεία της πόλεως και δεν ανέστησαν επί τρεισήμισι ημέρες. «Χίλιες διακόσιες εξήντα ημέρες» και «τρεις ημέρες και ήμισυ» είναι αμφότερα σύμβολα της περιόδου της ερήμου των χιλίων διακοσίων εξήντα ετών. Αρχισαν με μία ενδυνάμωση, κατά την οποία προφήτευαν ενδεδυμένοι σάκκου, η οποία κατέληξε σε θάνατο. Έπειτα, για την ίδια προφητική περίοδο, παρέμειναν σιωπηλοί και περιβεβλημένοι με θάνατο, έως ότου αναστήθηκαν για να παρουσιάσουν την προειδοποίηση του τρίτου αγγέλου, η οποία αναγγέλλει το κλείσιμο της δοκιμασίας.

Αυτές οι τέσσερις προφητικές γραμμές ισοδυναμούν με τέσσερις μάρτυρες. Η προφητική δομή καθενός από τους τέσσερις μάρτυρες είναι ταυτόσημη. Οι χρονικές περίοδοι καθεμιάς από τις οκτώ περιόδους, με εξαίρεση την περίοδο από την 11η Σεπτεμβρίου 2001 έως τον προσεχώς ερχόμενο κυριακάτικο νόμο, η οποία βρίσκεται στις τέσσερις γραμμές, είναι προφητικώς ταυτόσημες. Κάθε κεντρικό σημείο αντιπροσωπεύει κάποιο είδος θανάτου. Οι δύο από τις γραμμές αναφέρονται στον Χριστό, είτε ως την εικόνα Του είτε ως τον Λόγο του Θεού. Οι άλλες δύο γραμμές αντιπροσωπεύουν τον αντίχριστο, είτε ως την επιθυμία του να παραποιήσει τον Χριστό ως βασιλέα του βορρά είτε να παραποιήσει το σύστημα διακυβερνήσεως του Χριστού.

Θα προσπαθήσουμε στο επόμενο άρθρο μας να συνδέσουμε τους εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες με τη μάχη στον πρώτο ουρανό. Αγαπητέ αναγνώστη ή ακροατή: Είτε αρνείστε να δείτε αυτές τις αλήθειες είτε τις βλέπετε, πρέπει να επισημανθεί ότι οι πληροφορίες που παρουσιάζονται σε όλα αυτά τα άρθρα προσδιορίζονται και κατόπιν υποστηρίζονται και εδραιώνονται μέσω της εφαρμογής της χρήσεως της αρχής ενός πράγματος, προκειμένου να προσδιορισθεί το τέλος ενός πράγματος. Αυτή είναι η προφητική υπογραφή του Άλφα και του Ωμέγα, και αποτελεί μεγάλο στοιχείο της Αποκαλύψεως του Ιησού Χριστού, η οποία τώρα αποσφραγίζεται.

Τα κρυφά ανήκουν στον Κύριο τον Θεό μας· εκείνα όμως που αποκαλύφθηκαν ανήκουν σε εμάς και στα παιδιά μας στον αιώνα, ώστε να πράττουμε όλους τους λόγους αυτού του νόμου. Δευτερονόμιον 29:29.